

Ι Ρ Ι Ε

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Διευθυντής ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἑτησίως Δραχμὰς 6 — Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσᾶ 7
Ἔτος Ε'. Γραφεῖον : Ὀδὸς Πανδρόσου 4 ἂ πλησίον Μητροπόλεως Ἄριθ. 3.
1—15 Δεκεμβρίου 1903

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρὸς τὸν Χριστὸν ποίημα ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου † — Δέσπω καὶ Λέανδρος διήγημα (συνέχεια) ὑπὸ . — Περὶ Ἀρωμάτων. — Ἡ κυρία Δομαλᾶ. (Εἰκὼν). — Μία ἀλατούπολις ὑπὸ Ἰωάν. Τ. Φηλήμονος. — Ἐπιστολὴ πρὸς φίλον ὑπὸ Νίκου Α. Λαμπροπούλου. — Κοινωνικὸν Δεκαπενθήμερον.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ»

Γ. ΚΟΝΤΙΖΑ (Ἐν Σύρῳ.)

Δύο εὐάεροι καὶ εὐήλικοι καταικίαι μὲ εὐρύχωρα καὶ ὑγιεινὰ δωμάτια, μὲ καθαριότητα παραδειγματικὴν, μὲ ἐπίπλωσιν τελείαν, μὲ ὑπηρεσίαν πρόθυμον, ἀπαρτίζουσι τὸ πασίγνωστον Ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Γ. ΚΟΝΤΙΖΑ, εἰς ὃ εὐρίσκουσι οἱ πολυπληθεῖς πελάται ἀνεσιν καὶ εὐμάρειαν.

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΣΟΦΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΑΙ

Ἐν Σύρῳ—ἐν τῇ ἀγορᾷ

Τὰ ἐκλεκτότερα ἀποικιακά, καφφέδες, Ζαχαῖρες εἰς κώνους καὶ καραμέλλα κλπ. Ὄρουζα ὄλων τῶν τιμῶν καὶ ποιότητων, Βούτυρα ἀγνά, τυριά ἐγχώρια καὶ εὐρωπαϊκά, Σαλάμια ἔξοχα, φιλέτα καὶ λοιπὰ εἶδη ἀλαντοποιίας. Ζῆθος *Drecher* καὶ *Pilsen*, καὶ πάντα ταῦτα εἰς τιμὰς Λογικὰς.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ἐν Σύρῳ—ἐπὶ τῆς Πλατείας.

Ὁ κ. Ἀντωνίου ἐπὶ μακρὸν διαμείνας ἐν Παρισίοις, ἐτελειοποιήθη εἰς Ζαχαροπλαστικὴν τέχνην, τὸ δὲ Ζαχαροπλαστεῖον του δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν διὰ τὴν ποικιλίαν, τέχνην καὶ τὰ ἀγνά ὕλικά του.

Κατασκευάζει, κομφέτα, φοντάν, φρού γλασέ καὶ λοιπὰ εἶδη. Βομπονιέρες, εὐρωπαϊκὰ καλαθάκια καλλιτεχνικά.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Α. Σ. ΛΕΚΚΑ

Ἐν Σύρῳ ἐπὶ τῆς Πλατείας.

Τὸ Ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Λέκκα συγκεντροῖ καθ' ἑκάστην τὸ ἄνθος τῆς Συριανῆς κοινωνίας, λόγῳ τῆς καλῆς ποιότητος τοῦ Ζύθου του καὶ τῶν ἐκλεκτῶν μεζέδων. Ποτὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγχώρια. Ζῆθος Φιζ· καθαριότης, περιποίησης, προθυμία.

Εἰς δὲ τὸ παραπλευρῶς

ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ

τοῦ κ. Λέκκα εὐρίσκεται ἐκλεκτὸς καφφές, ἀναγνωστήριον, κα λοιπὰ εἶδη καφφενοῦ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Η ΕΛΠΣ

Γ. ΚΩΒΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ

Ἐν Σύρῳ—ὁδὸς Ἀγορᾶς.

Καθαριότης, περιποίησης, οἶνοι ἐκλεκτοί, ῥητινίτης Μεγάρων, κρέας μοναδικόν, τὰ φρεσκότερα, τὰ νοστιμώτερα, φαγητὰ εὐρίσκονται εἰς τοῦ κ. Γ. Κωβαίου μαγειρικὴ ἔκτακτος.

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ Ι. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ

ΕΝ ΣΥΡῶ Ὀδὸς Ἀγορᾶς.

Καπέλλα σκληρὰ Ἀγγλικὰ, Ρεπούμπλικες *Borsalino*, ὑποκάμισα ἀνδρικὰ, γραβάτες, ὀμβρέλλες, μπαστούνια, γάντια, φεκὼλ· εἶναι ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τοῦ οἴκου *Borsalino*.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΡΟΥΣΗ

ΕΝ ΣΥΡῶ

Παρασκευάζει διὰ ζυμωτικῆς μηχανῆς καὶ διὰ τῶν χειρῶν τὸν καλλίτερον ἄρτον· παραγωγή καὶ κατανάλωσις μεγάλη.

ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΣΑΣ ΣΤΟΥ

Ζ Α Ρ Γ Α Ν Η καὶ Ρ Α Κ Ι Τ Ζ Η

Ὁδὸς Σταδίου.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ὙΦΑΣΜΑΤΩΝ

Χ. Ι. ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ καὶ Σα

Ἐν Μαγνησίᾳ

Ὁδὸς Ἀλτίν-Παζάρ ἀρ. 16 καὶ Μπεζάζ Χανέ, ἀρ. 16.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

ΓΕΩΡ. ΣΙΔΕΡΑΤΟΥ

Διπλωματούχου Ὀδοντομηχανικοῦ καὶ Ὀδοντοίατροῦ·
ὁδὸς Φασουλᾶ, ἀριθ 186, ἐναντι τῆς ὁδοῦ Βογιατζήδικα.

Ὁραὶ ἐπισκέψεως: 9—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

Τοῖς ἀπόροις δωρεὰν καθ' ἐκάστην ἀπὸ 12—2 μ. μ.

ΜΕΓΑΣ ΑΔΕΥΡΟΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ

ΜΙΧ. ΚΑΡΜΑΝΙΟΛΟΥ

(Ἐν Σμύρῃ)

Τελειότατος εἰς τὸ εἶδος τοῦ διὰ κατασκευὴν
ἀλεύρων πάσης ποιότητος.

Ἐποκατάστημα: Ἐν Δαραγάτζ, Χαλκᾶ—Βουιάρ,
Βουρνόβα, Κορδελιῶ, Βρυούλις, καὶ Τσεσμέ.

Κεντρικὸν Γραφεῖον: Ἐν τῇ παραλλήλῳ, ὀπισθεν
Πρακτορείου Ἀτμοπλοῖας Ἀρχιεπισκόπου.

ΤΡΑΠΕΖ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΛΕΞ. ΒΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Σμύρῃ. (Βαρθαρέσικο Χάνι)

Ἐντοκα δάνεια, εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ
ἐμπορευμάτων ἐξωτερικοῦ καὶ Ἀνατολῆς.

Δ. ΧΕΙΜΩΝΑΣ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ καὶ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ (Δίοδος Τενεκίδου).

Τὸ καθ' ὅλα εὐρωπαϊκὸν τοῦτο Κουρεῖον συγκεντρῶ τὴν
καλλιτέραν, πελατεῖαν λόγῳ τῆς εὐγενείας τοῦ
διευθυντοῦ καὶ τῆς ἀπαραμίλλου τέχνης.

Ἄρώματα καὶ ἀρωματώδεις σάπωνες.

ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΤΩΝ «ΠΑΡΙΣΙΩΝ»

ΣΜΥΡΝῃ. ἐπὶ τῆς Προκουαίας.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΑΝ. ΣΕΪΤΑΝΙΔΗ

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ ὁδὸς Ρόδων ἀριθ. 8.

Καθαριότης ἔκτακτος. Ἀπαραμίλλος τέχνη. Ἀπαλύμανσις
ἐργαλείων, ἀναγνωστήριον, καλαισθησία.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ

ΛΥΧΝΙΑΙ ΦΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ

Ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἐν Σμύρῃ τεχνίτου

κ. ΑΡΙΣΤ. Ν. ΒΛΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁδὸς Σαμάν 1ς Κελεσί ΣΜΥΡΝῃ

Ἐφθασαν ὅλως πρωτοφανεῖς λάμπαι μαγειρικῆς.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΘΕΟΔ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ

(Ὁδὸς Γιαλάδικα, παραπλευρῶς Γεῖλ. Μπεζεστένι)
Βούτυρα Ρωσσίας, Ἀνατολῆς, Χαβιάρια ἔκτακτα, κηρία,
σάπωνες, ἔλαια. Εἰς τιμὰς λογικὰς.

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ ΑΛ. ΦΟΙΡΟΥ

Ἐν Σμύρῃ (ὁδὸς Ὑελοπωλείων).

Πλουσιωτάτη συλλογὴ φαρμάκων καὶ φαρμακευ-
τικῶν εἰδῶν διὰ τοὺς κ. Φαρμακοποιούς.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ (Ὁδὸς Εὐρωπαϊκῇ).

Κολλάρια, μανικέτια, γραβάτες, μπαστούνια καὶ
ἐν γένει ἅπαντα τὰ εἶδη τοῦ ἀνδρικοῦ καλλωπισμοῦ
εἰς τιμὰς μετρίας καὶ ποιότητος Ἀρίστης.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ, ΚΗΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΚΟΜΦΕΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Σία

Ἐν Σμύρῃ = Ὁδὸς Γερανηδ 39

Κατασκευάζει κομφέτα τελειότατα, γλυκύσματα ἀγνό-
τατα, καθὼς καὶ γλυκὰ τοῦ ποτηριοῦ. Ἀγνὸς κηρός.

ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ

Διπλωματούχος τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1900 τῶν Παρισίων.
Δίοδος Γιουσούφ, ἀριθ. 23 (πρῶην Κράμερ).

Πλουσία συλλογὴ κασμηρίων, τσοχῶν, ὕλικά ἔκτακτα.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΕΛΕΙΑ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΓΑΒΡΙΗΛ Π. ΚΑΛΛΗ

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ (Μαδάμας Χάνι).

Τέχνη ἀπαραμίλλος, καθαριότης, ἔκτατος, ἀπολύ-
μανσις ἐργαλείων, ἀναγνωστήριον.

Περιοδικὰ Ἑλληνικά καὶ Γαλλικά.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΘΑΛΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ

Γραφεῖον δίοδος Σινᾶ, ἀριθ. 10

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις «ΘΑΛΗΝ» Σμύρῃ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΑΤΜΟΠΛΟ.Ι.ΑΣ

Δ. Π. ΓΟΥΔΗ

Γνωστοποιεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς 4 Αὐγούστου, συνέστη-
σε νέαν γραμμὴν μεταξὺ Πειραιῶς—Κωνσταντινου-
πόλεως—Κρήτης καὶ ἄλλων διαμέσων λιμένων, ἐκ-
τελουμένην κατὰ 15 ἡμέρον, ὡς ἐξῆς: Ἐκ Πειραιῶς
διὰ Σύρον, Τήνον, Κόρινθον, Ἄνδρον, Χίον, Σμύρ-
νην, Μιτυλήνην, Δαρδανέλλια, Καλλιόπολιν καὶ Κων-
σταντινούπολιν, μετ' ἐπανόδου διὰ τῶν αὐτῶν λιμέ-
νων εἰς Πειραιᾶ, ὁπόθεν αὐθημερόν ἀναχώρησις κατ'
εὐθείαν διὰ Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΩΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ἐσωτερικοῦ δρ. 6 Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 7

1—15 Δεκεμβρίου 1903

Κ. Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

Χριστέ! σὲ τοῦτα τ' ἄπιστα, καταραμένα χρόνια,
Ποῦ δὲν πιστεύουν τίποτε, οὐτ' ἀγαποῦν κανένα,
Ποῦ φῶς μᾶς ὀδηγεῖ τυφλὸ καὶ μᾶς παγώνουν χιόνια,
Ἐγὼ πιστεύω κι' ἀγαπῶ ὀλόφυχα Ἐσένα!
Πιστεύω σὰν τὴ μάνα μου, πιστεύω σὰν παιδάκι
Πίνω τ' ἀθάνατο νερὸ κι' ἀφήνω τὸ φαρμάκι.

Δὲν εἶμ' ἐγὼ ἀπ' τοὺς σοφοὺς ποῦ βλέπουν στὰ σκοτάδια
Κι' ἀπ' τῆς ὑγείας βγάζουνε φαρμάκι τὸ χορτάρι,
Πῶχουν τὸ νοῦ τους ἐρημο καὶ τὴν καρδιά τους ἄδεια
Καὶ τὴν ἐλπίδα σβύνουνε στοῦ τάφου τὸ λιθάρι.
Τὴ σκοτεινὴ σοφία τους στὸν ἄδη τὴν ἀφήνω
Τὸ φῶς κι' Ἐσέν' ἀκολουθῶ καὶ στὸ σταυρὸ σου κλίνω!

Δὲν ἔγινε τόσο σοφὸς ἀκόμα γιὰ νὰ σβύσω
Μονάχος τὴν ὑστερινὴ ἐλπίδα... καὶ δὲν τρέχω
Εἰς τοὺς πιθήκους, εὐγενεῖς προπάππους νὰ ζητήσω·
Πατέρα τὸ θεόπλαστο Ἀδὰμ ἀρκεῖ νὰ ἔχω.
Ἄς χαίρωνται τὴν ὑψηλὴ αὐτοὶ καταγωγὴ τους,
Καὶ τὴν ἐλπίδ' ἄς σβύνουνε μὲ τὴν σφῆ πνοή τους!

Ὁνειρα βλέπουν κι' οἱ τυφλοὶ στοῦ ὕπνου τὴν ἀγάλη·
Βλέπουν τὸ φῶς ποῦ δὲν μποροῦν ἡμέρα νὰ τὸ ἰδοῦν,
Κι' ὅταν ξυπνοῦνε, μένουνε σὲ μαύρη νύχτα πάλι·
Μὰ στὸ σκοτάδι μὲ τὸ φῶς ὀνειροῦ περπατοῦνε...

Ἀφήστε τοὺς τὸν ὕπνο τους φωτίζει ὁ Θεὸς τοὺς·
Ὅταν ξυπνάτε τοὺς τυφλοὺς τοὺς κλέβετε τὸ φῶς τους.

Τυφλὸς ἂν ἦμαι, τ' ὄνειρο τοῦ ὕπνου μου μὲ φθάνει·
Βλέπω μακρύτερα μ' αὐτὸ τ' ἀφώτιστο λαγκάδι.
Τῆς χρυσαλλίδος τὰ φτερά ὁ λύχνος στάχτη κάνει·
Τυφλὸν ἢ λάμψις ἢ πολλὴ τὸ φωτεινὸ σκοτάδι.
Ἄστρα καὶ ἥλιοι τῆς νυχτῆς γεμίζουν τὸν αἰθέρα,
Ὅμως τὴν νύχτα φαίνονται, δὲν λάμπουν τὴν ἡμέρα.

Ἄχ! ἓνα μόνο ξέρω φῶς ποῦ λάμπει καὶ δὲν βλάπτει,
Ἀκοίμητο, ἀβασίλευτο μὲς' στὴν καρδιά μας, ἓνα,
Ὅπου τὸ δίνει ὁ Θεὸς κι' ἡ πίστις τὸ ἀνάφτει,
Καὶ δὲν τὸ βλέπουν τῶν σοφῶν τὰ μάτια τὰ κλεισμένα.
Τὸ φῶς αὐτὸ δὲν τῶχουνε, στὰ σκοτὴ περπατοῦνε·
Γιὰ τοῦτο κάτω πέφτουνε, γι' αὐτὸ παραλαλοῦνε.

Κεῖνο ποῦ βλέπετε μέσα τους δὲν βλέπετε μὲ τὸ μάτι.
Κεῖνο ποῦ φθάνει ἢ καρδιά ὁ νοῦς δὲν τὸ ἐγγίζει·
Ἄφσε τὸν δρόμο τὸν πλατὺ καὶ πάρε μονοπάτι...
Ἄπ' τὸ Σωκράτη πειὸ πολλὰ ἓνα παιδί γνωρίζει!
Μὲ μάτι κύτταξε ἀγνὸ νάχης τὸ νοῦ γεμάτο·
Ὅσάν παιδί περπάτησε καὶ δὲν θά πέσης κάτω.

Β'.

Τὸ γάλα ποῦ ἐβύξαζα στὴς μάνας μου τὰ στήθια,
Ποῦ τὴν καρδιά μου πλάτυνε καὶ ψήλωσε τὸ νοῦ μου,
Δὲν τὸ πευλῶ γιὰ σκοτεινὴ ἀμφίβρολη ἀλήθεια,
Καὶ δὲν θρονιάζω τὸ μηδὲν στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ μου!
Ὅσάν τοὺς πάππους μου κι' ἐγὼ θά ζήσω, θά πεθάνω,
Νάχω Θεὸ κάτω στὴ γῆ, νάχω Θεὸ ἐπάνω.

Τῆ θλιβερῇ μου τῆ ζωῇ μονάχος δὲν γυμνῶν.

Θέλω νὰ ἔχω κἄτι τι σὰν φυλακτὸ κοντὰ μου,
 Ὅταν μὲ δέρνη συμφορά, τὸ μάτι νὰ ὑψῶν
 Καὶ νὰ ὀροσίζω μὲ νερὸ ἐλπίδος τὴν καρδιά μου.
 Κι' ὅταν ἀγαπημένους μου στὴ γῆ ὁ χάρος βάλῃ,
 Νὰ λέγω « Ἐταξείδωσαν θ' ἀνταμωθοῦμε πάλι. »

Θέλω καὶ γῆ καὶ οὐρανὸ νὰ γεφυρώνῃ ἐλπίδα.
 Μαλλιά καὶ μάτι' ἀγγελικά νὰ βλέπω στ' ὄνειρό μου,
 Τὸν τάφο μου ἀθάνατη νὰ σχίξῃ χρυσαλλίδα,
 Καὶ Παναγίαις χαμόγελο εἰς τὸ προσκέφαλό μου...
 Κι' ἀπάνω μου νὰ βρίσκεται, ὅταν κοιμοῦμαι. Ἐκεῖνος,
 Ποῦναι θεὸς στὸν οὐρανὸ κ' ἐδῶ ἀγγέλου κρίνος.

Θέλω λαμπάδες κίτρινες νὰ πέρνω τῆ Λαμπρῇ μου.
 Μ' ἀνοῦς τὸν ἐπιτάφιο τῆς ἐκκλησιάς νὰ ραίνω.
 Αὐτὰ νὰ βάρω κόκκινα τὸ Πάσχα στὴν αὐλὴ μου,
 Κ' εἰς ρημοκλήσι κατάσπρο κἀμμιά φορὰ νὰ μπαίνω.
 Θέλω ν' ἀγιάξῃ ὁ σταυρὸς στὸν τάφο τὸ κορμί μου,
 Καὶ νὰ μ' ἀνάψῃ ἓνα κερί θλιμμένο τὸ παιδί μου.

« Πιστεύω ! » νὰ τὰ φῶτά μου τὸ Εὐαγγέλιό μου
 Διαβάζω μ' ἄδολη καρδιά κ' εὐρίσκω τὸ Θεὸ μου
 Καὶ ποιὰ σκοτάδι, ποιὸ νυχτιὰ αὐτὸ δὲν ἐξορίζει ;
 Σὰν ἥλιος κάθε του ψηφί καὶ γράμμα μὲ φωτίζει.
 Βλέπω, ἀκούω τὸ Θεὸ σὲ κάθε του σελίδα,
 Καὶ πιάνω μὲ τὰ χέρια μου, τὴν πιάνω τὴν ἐλπίδα !

Χριστέ μου ! στὰ πελάγη σου ὀροσίζω τὴν ψυχὴ μου,
 Καὶ κρίνο κἀνω κατάσπρο τ' ἀμαρτωλὸ κορμί μου.
 Ὅ, τι κι' ἂν λένε σ' ἀγαπῶ, Χριστέ, καὶ σὲ λατρεύω.
 Ὅπου κι' ἂν πᾶς σ' ἀκολουθῶ, τοὺς λόγους σου πιστεύω.
 Δὲν ἐξετάζω ἀπὸ ποῦ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει.
 Ἄς ἔχω φῶς, κι' ἄς ἔρχεται ἀπ' ὅπου καὶ ἂν θέλῃ.

Ναί· σὰν τοὺς πάππους μου κ' ἐγὼ θὰ ζήσω, θὰ πεθάνω.
 Μὲ τ' ὄνειρο τοῦ οὐρανοῦ στοὺς κόλπους σου ἐπάνω.
 Ἄλλοι ἄς ὀνειρεύονται Θεὸ τὸν ἑαυτὸ τους,
 Καὶ ἄς ἀδειάζουν τὴν καρδιά ἀπὸ τὸ θησαυρὸ τους.
 Τῆς περηφάνιας τὰ φτερά τὴν ἴδια τὴν κρεμίζουν.
 Ὅσοι ἀδειάζουν τὴν καρδιά, τὸ νοῦ τους δὲν γεμίζουν.

Ψυχὴ δὲν εἶμαι ποῦ φωτιά τοῦ ἄδου τῆ γεννάει,
 Καὶ μὲ τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ κοιμοῦμαι πλάϊ — πλάϊ.
 Ἡ φύσις χέρια μουδῶσε νὰ κἀνω τὸ σταυρὸ μου,
 Κι' ὄχι φτερά γιὰ ν' ἀναβῶ νὰ ρίξω τὸ θεὸ μου.
 Δὲν ἔχω κῶμα στὴ ψυχὴ καὶ πάθη φλογεβόλα.
 Εἶμαι λαὸς εἰς τὴν καρδιά, στὸ νοῦ, στὴν πίστι, σ' ὄλα.

ΔΕΣΠΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον).

— Ἔλα κάμε γρήγορα καὶ ἔλα εἰς τὸ σπῆτι, ἐγὼ
 τρέχω νὰ τὰς εἰδοποιήσω πῶς ἦλθες. Ἄ, πόσον θὰ χαροῦν
 εἶπε, καὶ ἔφυγε ὀρομαίως ὁ ἀγαθὸς δήμαρχος.

Ὁ Λεάνδρος περατώσας τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ ἀφοῦ ὀ-
 λίγον ἐκαθαρίσθη ἐκ τοῦ κονιορτοῦ τῆς πορείας, ἐκάθησεν εἰς
 τὸ καφενεῖον, καὶ ἐκεῖ ἐσκέπτετο ἂν πρέπη νὰ εἰσέλθῃ καὶ
 πάλιν εἰς τὸν οἶκον τῆς ἀλαζόνος Δέσπως καὶ ἐπανίδῃ ταύ-
 την· ἀλλ' ὁ κ. δήμαρχος δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ σκεφθῇ
 πολὺ καιρὸν, διότι βλέπων ὅτι ἐβράδυνεν ἐξῆλθε καὶ πάλιν
 καὶ ἀνευρὼν αὐτὸν διὰ τῆς βίας σχεδὸν τὸν ὠδήγησεν εἰς
 τὸν οἶκόν του.

Ἡ καρδιά τοῦ νεαροῦ μας λοχίου ἀνεσκήρτησεν, ὅτε
 πλησιάζων εἰς τὸν οἶκον τοῦ δημάρχου παρετήρησε τὴν
 μορφὴν τῆς Δέσπως, ὅπισθεν τῶν παραπετασμάτων παραθύ-
 ρου τινος, ἀποσυρομένην μόλις εἶδεν αὐτόν.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐνθα εἰσῆλθη ὁ Λεάνδρος ἐκάθητο ἡ κ.
 δημάρχου μετὰ τῆς Δέσπως· ἅμα τῇ ἐμφανίσει του ἠγέρ-
 θησαν ἀμφότεραι καὶ ἡ μὲν κ. Δημάρχου μετὰ μητρικῆς
 στοργῆς προσβλέπουσα αὐτὸν τῷ ἠῦχετο τὸ «καλῶς ἦλθες»,
 ἡ δὲ Δέσπω ὀλίγον ἀπωτέρω, ὡχρὰ καὶ μετ' ἠλλοιωμένα χα-
 ρακτηριστικά, ἀνέμενεν. Ὁ Λεάνδρος ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς Δέ-
 σπης δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστείλῃ κίνησιν ἐκπλήξεως.
 Πλὴν ταχέως συνελθὼν ἔσπευσε πρὸς ταύτην καὶ λαμ-
 βάνων διὰ τῶν δύο αὐτοῦ χειρῶν τὴν ψυχρὰν τῆς Δέ-
 σπης χεῖρα, ἦν αὕτη τῷ ἔτεινε μὲ τεταπεινωμένους τοὺς ὀ-
 φθαλμούς, τὴν ἠρώτησε μετὰ τρεμούτης φωνῆς περὶ τῆς ὑ-
 γείας τῆς.

— Εἶμαι καλλίτερα κ. Λεάνδρε, καὶ πιστεύω νὰ δυνηθῶ
 νὰ ἐπανορθώσω τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐσφραγμένην συμπεριφορὰν
 μου, ἂν καὶ ἀρκούντως ἐτιμωρήθην διαμείνασα ἐπὶ δύο ἐβδο-
 μάδας κληνῆρης καὶ κινδυνεύσασα, ἐγὼ ἢ τόσον ἰσχυρὰ τὴν
 ὑγείαν, νὰ ἀποθάνω. Ἀλλὰ ὑμεῖς πῶς διήλθετε κατὰ τὸ
 διάστημα τοῦτο μακρὰν ἀπ' ἐδῶ ; Ὁ πατέρας καὶ ἡ μη-
 τέρα ἐλυποῦντο παρὰ πολὺ, διότι ἐστεροῦντο εἰδήσεών σας.

Ὁ δυστυχὴς λοχίας πρὸ τῆς τόσῃ μεταβληθείσης μορ-
 φῆς εἰς διάστημα ὀλίγων ἡμερῶν τῆς Δέσπης του, πρὸ τοῦ
 πρῶτου καὶ ἱκετευτικοῦ ὕψους αὐτῆς ἔμενεν ἀναυδος, μὴ πι-
 στευῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, ἀμφιβάλλον εἰς τὰ ὠτά
 του. Ἦτο δυνατόν ἢ ἀλαζῶν καὶ ἱπποτικῆ αὐτῆς κόρης νὰ
 μεταβληθῇ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν· καὶ τίς ἢ θαυματοουργὸς
 αἰτία ἢ μεταβαλοῦσα αὐτήν. Τέλος συνελθὼν ἐκ τῆς ἐκ-
 πλήξεως ἔλαβε καὶ πάλιν διὰ τῶν δύο χειρῶν τὴν χεῖρα
 τῆς Δέσπης καὶ ὑψῶν αὐτὴν ἠπίως μέχρι τῆς καρδίας του,
 τῇ εἶπεν :

— Δεσποινίς, ἀληθῶς ἢ τέως συμπεριφορὰ σας μὲ εἶχεν
 ἐνδομύχως πληγῶσει, διότι δὲν ἀνέμενον παρ' Ὑμῶν τὴν
 τοσοῦτον ἀνεπτυγμένην, τοσοῦτον καλὴν καὶ γενναϊόφρονα

πρὸς πάντας τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς τοῦ τόπου σας,
 ὥστε νὰ σὰς λατρεύσιν εἰς βαθμὸν εἰδώλου, τόσον σκληρὰν
 πρὸς ἓνα δυστυχῆ ξένον σας συμπεριφορὰν, κατὰ τοσοῦτον
 μάλλον, καθόσον ὁ δυστυχὴς αὐτὸς ταξειδιώτης σὰς ἐθαύ-
 μαζεν καὶ σὰς ἐξετήμα πλειότερον τῶν παρ' Ὑμῶν εὐεργε-
 τηθέντων. Ἀλλὰ συνηθισμένος ὡς ἦμην νὰ ὑφίσταμαι ἀγογ-
 γύστως τὴν τύχην μου, ὡς ἀγνωστος καὶ ἄσημος ἐν ξένη
 χώρα, ξένος, ταχέως σὰς εἰδικαιολόγησα καὶ κατέπνιξα
 τὸν πόνον μου.

— Ἀλλὰ πάντα ταῦτα, δεσποινίς εἰς τὸ παρελθὸν καὶ
 μόνον τὴν εὐτυχίαν τῆς στιγμῆς ταύτης γνωρίζω εὐτυχίαν,
 τὴν ὅποιαν οὐδέποτε θὰ λησμονήσω καὶ διὰ τὴν ὅποιαν σὰς
 εἶμαι εὐγνώμων.

— Κύριε Λεάνδρε, μετὰ συγκινήσεως μόλις συγκαταου-
 μένη ἐψιθύρισεν ἡ Δέσπω, θὰ ἦμην πολὺ δυστυχὴς ἐὰν δὲν
 σὰς ἐπανέβλεπον ὅπως σὰς ἐκφράσω τὴν λύπην μου διὰ
 τὴν θλίψιν τὴν ἱστίαν σὰς ἐπροξένησα. Εὐχαριστῶ ὅτι εἰς
 τὸ μέλλον θὰ ἔχω μεγαλειτέραν διορατικότητα, ἵνα ὑπὸ
 τὸ τυχὸν ἐνδομα ἀνακαλύπτω εὐγενεῖς καρδίας, ὀλιγωτέραν
 δὲ ἀλαζονείαν ἵνα μὴ εὐκόλως ὑπὸ ταύτης ἐξαπατῶμαι.
 Ἐν μόνον ζητῶ παρ' Ὑμῶν ἐγὼ καὶ οἱ γονεῖς μου, ἵνα
 διαμείνηται εἰς τὸ μικρὸν μας χωρὶὸν περισσότερο, ὅπως δυ-
 νηθῶμεν νὰ σὰς ἀποδειξώμεν τὴν τελείαν πρὸς Ὑμᾶς ἐκ-
 τήμησιν μας· δὲν εἶνε ἔτσι, καλὲ πατέρα; προσέθηκεν στρε-
 φομένη πρὸς τοὺς γονεῖς τῆς.

— Καὶ βέβαια, Δέσπω μου, νὰ καθήσῃ ὁ μικρὸς καπε-
 τάνιος μας νὰ φάῃ καὶ νὰ πῖῃ ὅσον θέλῃ εἰς τὸ σπιτικό
 μας· εἶνε ἰδικό του. Μπράβο παιδιὰ μου, ἔτσι θέλω νὰ εἶ-
 σθε ἀγαπημένοι καὶ ὄχι νὰ γρινιάζεται σὰν γάτα μὲ τὸ
 ποντίκι.

Ὁ Λεάνδρος πλήρης εὐτυχίας, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ
 καταστείλῃ τὴν ἐκπλήξιν του διὰ τὴν αἰφνιδίαν μεταβολὴν
 τῆς Δέσπης καὶ ἀγνοῶν ποῦ νὰ τὴν ἀποδώσῃ, ἐκαθέσθη
 πλησίον τῆς καὶ παρεκάλεσε αὐτὴν ὅπως παίξῃ ὀλίγον κλει-
 δοκύμβαλον.

Ἡ νεαρὰ κόρη συνελθοῦσα ἤδη καὶ ἀνακτήσασα τὴν νε-
 ανικὴν τῆς χαρὰν καὶ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη, ἀφοῦ
 ἔρριψε βλέμμα ἠδυτάτης εὐαρεσκείας πρὸς τὸν μικρὸν μας
 λοχίαν, ἔσπευσε νὰ τεθῇ πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου· ἀπ' οὗ
 πολὺ ἐφυλλομέτρησε τὰ τεμάχια, ἀνεῦρε τέλος τὸ ζη-
 τούμενον καὶ ἤρξατο μετὰ πάθους παίζουσα.

Ὁ δυστυχὴς λοχίας ἤδη ἐν μεγίστῃ συγκινήσει εὐρισκό-
 μενος, ἤρξατο νὰ ἀδιαθετῇ σπουδαίως ὅταν ἤκουσε τοὺς
 πρώτους τοῦ κλειδοκυμβάλου ἤχους.

Ἡ συγκινήσις καὶ εὐτυχία κατέπνιγε αὐτόν· μετὰ δυσ-
 κολίας συνεκράτει τὰ στήθη του, ἔτοιμα νὰ διαρραγῶσιν εἰς
 ἐκδηλώσεις, εἰς ἐνθουσιασμούς, τοὺς ὁποίους εἶδει νὰ ἀπο-
 φύγῃ.

Ἐπροφασίσθη ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐξέλθῃ διὰ τὴν ὑπη-
 ρεσίαν τοῦ ἀποσπάσματος, καὶ ἀνεχώρησεν, ὅπως κρύψῃ
 τὴν συγκινήσιν του καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ἀπολαύσῃ τὴν εὐτυχίαν

του. Πλὴν ἐπέπρωτο ἡ ἡμέρα αὕτη νὰ εἶναι ἡμέρα ἐκπλή-
 ξεων δι' αὐτόν.

Ἐν ᾧ περὶ τὸ ἐσπέρας ἠσχολεῖτο εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας
 του, ὑπηρετῆς τις τοῦ κ. δημάρχου τὸν παρεκάλεσεν ἐκ
 μέρους τῆς Δέσπης νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν οἶκόν τῆς.

Πράγματι ἡ Δέσπω ἀναλαβοῦσα ἤδη ἐντελῶς τὸν ἀνέ-
 μενεν ὀρθία πρὸ τῆς εἰσόδου, φέρουσα τὴν κυνηγετικὴν αὐ-
 τῆς ἐνδυμασίαν. Μόλις ἰδοῦσα αὐτὸν τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα
 μειδιῶσα καὶ τῷ εἶπεν :

— Ἐπιθυμεῖτε κύριε λοχία νὰ μὲ συνοδεύσετε ἀπόψε εἰς
 τὸν ἐσπερινόν μου περίπατον ;

— Εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας, τῇ ἀπεκρίθη.

— Εὐχαριστῶ ὑπέλαβεν ἐκείνη, ἄγωμεν· ὁμοῦ νὰ προ-
 δευπηθῶμεν ὀλίγον, διότι ὁ περίπατος θὰ ἦναι κοπιώδης καὶ
 μακρυνός. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἔβαινον ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ὄρος
 ὀδηγούσης ἀτραποῦ. Ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸ μέσον τοῦ δάσους,
 ἡ Δέσπω προσποιουμένη κόπωσην ἢ πράγματι αἰσθανομένη
 τοιαύτην τῷ ἐζήτησε τὸν βραχιόνά του. Ἦτο ἡ πρώτη
 φορὰ καθ' ἣν ὁ δυστυχὴς Λεάνδρος εὐρίσκετο πλησίον τοῦ
 πλάσματος ὅπερ ἐλάτρευεν καὶ μόνος ἐν μέσῳ τοῦ δάσους·
 συνεπῶς ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Δέσπης ἐσυγχίσθη ἐξ εὐτυχίας,
 ἀλλ' ἔσπευσε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν θέλησιν τῆς. Ἐπὶ
 τῇ ἐπαφῇ τοῦ βραχιόνος του πρὸς τὸν τῆς κόρης, ῥίγος διέ-
 δραμε τὸ σῶμά του καὶ ὀλίγου δεῖν ἔπιπτε, ἂν μὴ ἡ
 Δέσπω ἐννοήσασα τὴν συγκινήσιν του δὲν τὸν ὑπεστήρι-
 ζε διὰ τοῦ βραχιόνος τῆς. Ἐκλείσε τότε τοὺς ὀφθαλμούς
 καὶ ἀφίθη ὀδηγούμενος μάλλον ὑπὸ αὐτῆς ἢ ὀδηγῶν ἐκεί-
 νην.

— Δέν μοι λέγετε κ. Λεάνδρε, τῷ εἶπε διακόπτουσα
 τὴν σιγὴν καὶ μὲ ἐλαφρῶς φιλοπαίγμον ὕψος ἡ Δέσπω,
 ἀνήλθετε ἄλλοτε τὰ μέρη ταῦτα ;

— Μάλιστα δεσποινίς, τὰ γνωρίζω καὶ ἰδίως τὴν νότιον
 καὶ βόρειον πλευρὰν τοῦ ὄρους ἦν διέρχεται ἡ ἀτραπὸς, ἡ
 ἐκ τῆς πόλεως Μ. πρὸς τὸ χωρίον Δ.

Ἐξηκουλοῦθησαν ἀνερχόμενοι καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸ
 γυμνὸν μέρος τοῦ ὄρους, ὅπερ εἶνε καὶ ὀμβρώτερον, ἀφείτα
 τὸν βραχιόνά του τὸν ὠδήγησεν εἰς μερικὰς τοποθεσίας ἄς
 ἐπροτίμα τῶν ἄλλων. Πράγματι τὰ μέρη εἰς ἃ τὸν ὠδή-
 γησεν εἶχεν ἕκαστον καὶ μίαν καλλονὴν, τὴν ὅποιαν μὲ τὰ
 ὀραιότερα χρώματα τῷ περιέγραφεν.

— Εἰς τὰ μέρη ταῦτα κ. Λεάνδρε, διέρχομαι εὐτυχεῖς
 στιγμὰς καὶ ἐνταῦθα ἔχω πλάσει τὰ ὀραιότερα τῆς νεό-
 τητός μου ὄνειρα. Μετ' ὀλίγον ἐκάθησαν ἐπὶ τινος βράχου,
 ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου. Ἡ Σελήνη πλησιφαῆς ἐν τῇ
 ἐρημίᾳ ἐκείνῃ τοὺς ἔλουε διὰ τοῦ ὄχρου φωτός τῆς καὶ ἡ
 αὔρα τῆς νυκτός τοὺς ἐνανούριζε μὲ τὸ ἄσμα τῆς. Μετὰ
 τινων στιγμῶν ἀνάπαυσιν ἡ Δέσπω στραφεῖσα πρὸς τὸν
 Λεάνδρον, τῷ εἶπε μὲ φωνὴν ἀρμονικὴν καὶ βαθεῖαν :

— Σὰς ἀρέσουν τὰ μέρη ταῦτα τῆς πατρίδος μας ἢ
 προτιμᾶται τὰ ἰδικὰ σας ; ἀληθῶς κ. Λεάνδρε, εἰσθε βε-

θαίως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ ποτὲ δὲν μᾶς ὠμιλήσατε περὶ τῆς πατρίδος σας.

— Δὲν κρύπτω τὸν τόπον μου καὶ ὁσάκις μὲ ἐρωτήσουν τὸν λέγω, ἀπήντησεν· καὶ μετὰ ταπεινῆς φωνῆς τῇ εἶπε τὴν γεννήτειράν του πόλιν.

— Τὸ ἀληθές εἶνε προσέθηκεν, ὅτι ζένος ἐν τῇ ξένη, ἀσημος καὶ ἀφανής, ἐπιθυμῶ νὰ μένω τοιοῦτος καὶ διέλθω τὴν ὁδὸν ἧτις μοὶ ὑπολείπεται ἀκόμη. Πρὸς τί ἄλλως τε θὰ μὲ ὠφελήσῃ ἢ θὰ μεταβάλλῃ τῶν ἄλλων τὴν περὶ ἐμοῦ γνώμην ἂν μάθωσι τὰ κατ' ἐμέ; Καὶ σεῖς δεσποινίς, μήπως τώρα μαθούσα ταῦτα, δύνασθε νὰ μὲ ἐκτιμήσητε περισσότερο ἀφ' ὅσον μὲ ἐκτιμάτε ὡς ἓνα λοχίαν;

— Δὲν εἶμαι τῆς γνώμης σας κύριε Λεάνδρε. Ἐκάστος ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ ἐκτιμᾶται ἀναλόγως τῶν προσωπικῶν του ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντροπὴ ἢ ἔτυχε καὶ ἡ οἰκογένεια οὐκ ὀλίγον βρῦνονουσιν ἐν τῇ πλάστικῇ τῆς ἐκτιμήσεως. Ἄλλως τῆσιν θέλετε νὰ σας ἀποδώσῃ τις τὴν πραγματικὴν θέσιν ἢ δικαιῶσθαι, ἀφ' οὗ κρύπτετε τὴν ἀξίαν σας καὶ ἀποφεύγετε νὰ γνωρισθῆτε. Διατί, τόσῳ νέος ἀποφεύγετε τὰς συναναστροφὰς καὶ διάγετε τόσῳ μονήρη βίον, μήπως ἐκ τούτου εἶνε ἀδύνατον νὰ παρεξηγηθῆτε; Μήπως ἐγὼ δὲν] σας παρεξήγησα; ἀδιάφορον ἂν ἐκ περιεργείας ἢ ἐξ ἐνδιαφέροντος παρακολούθησα τὸν χαρακτῆρά σας καὶ ἂν ἐκ τυχαίας τινος συμπτώσεως ἔμαθα ὅτι εἰσθε ἄξιος περισσότερας ἐκτιμήσεως; ἀπ' ἐκείνης ἢ ἀποδίδομεν εἰς ἓνα λοχίαν ἐκ καθήκοντος φιλοξενούμενον παρ' ἡμῶν.

— Σας εὐχαριστῶ δεσποινίς, ὑπέλαβεν ἐκεῖνος διὰ τοῦ φιλικούς καὶ λίαν ὀρθούς λόγους σας· καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἐκτίμησιν ἢ μὴ δίδεται ἀπόψε δείγματα, ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἀξίζω περισσότερο τῆς ἀδιαφορίας δι' ἧς μέχρι τοῦδε μὲ περιεβάλλετε. Ἐν τούτοις σας εἶμαι πάντοτε εὐγνώμων.

— Μὲ ἀδικεῖτε πολὺ, κ. Λεάνδρε, δυσπιστοῦντες ἀκόμη πρὸς με κατόπιν τῆς τελευταίας συμπεριφορᾶς μου. Πλὴν ἔχω ὑπομονὴν καὶ ἤμαι βεβαία ὅτι θὰ σας καταπέισω ἐντελῶς. Καὶ ἤδη ἀγωμεν, διότι ἡ ὥρα παρήλθεν.

Προπορευμένου τοῦ μολοσσῦ τῆς Δέσπωσ ἀνεῦρον τὴν ἀτραπὸν καὶ μετὰ μιᾶς ὥρας δρόμον κοπιῶδη, καθ' ὃν ὀλίγας μόνον ἀντήλλαξαν λέξεις, ἐπανῆλθον οἴκαδε.

Ἡ Δέσπω κατὰ τὸ δεῖπνον οὐδὲ λέξιν ἀπέτεινε πλέον εἰς τὸν Λεάνδρον, ἐφαίνετο δὲ ὅτι πράγματι ἦτο λίαν δυσαρρηστήμενη. Μετὰ τὸ δεῖπνον, προσποιηθεῖσα κόπωσιν ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν της.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΡΙ ΑΡΩΜΑΤΩΝ

Ἡ γυνὴ εἶνε ἄνθος, ὡς εἶπον οἱ ποιηταί, καὶ ὡς ἄνθος πρέπει νὰ μυροβολῇ· ἐννοεῖται ὅτι τὰ γλυκύτερα ἀρώματα τοῦ ἐμφύχου τούτου ἄνθους εἶνε ἡ νεότης, τὸ κάλλος, ἡ χάρις καὶ τὸ αἶσθημα· δὲν πρέπει ἐντούτοις νὰ λείπουν καὶ τὰ ὑλικά ἀρώματα, αἱ γλυκεῖαι εὐωδία, αἱ ὁποῖαι συντελοῦσιν εἰς τὸ θέλγειν καὶ καθηδύνειν. Πλὴν τῆς ὁράσεως πρέπει νὰ τρυφᾷ καὶ ἡ ὄσφρησις, καὶ γνωρίζει πᾶσα φιλόρεσκος ποίων μεθυστικῶν καὶ γοητευτικῶν συναισθήσεων δύ-

ναται νὰ γίνῃ πρόξενος πολλάκις μία λεπτὴ καὶ γλυκεῖα εὐωδία.

Λέγεται ὅτι ἡ αἴσθησις τῆς ὄσφρησεως εἶνε ἀβλυτέρα εἰς τὰς γυναῖκας καὶ δι' αὐτὸ ἴσως αἱ γυναῖκες ἀγαπῶσι τόσον τὰ ἀρώματα, ἐνῶ οἱ ἄνδρες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόλις τὰ ἀνέχονται· τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τὸ ἄρωμα διεγείρει καὶ ἐρεθίζει πάντοτε διὰ μέσου τοῦ ὄσφρητικοῦ νεύρου τὸν ἐγκέφαλον καὶ ὅταν ἡ διεγέρσις αὕτη εἶνε ὑπερβολικὴ καὶ διηλεκτικὴ, δύναται νὰ φέρῃ κεφαλαλγίαν καὶ νευραλγίαν.

Ἡ μετρία ὁμῶς χρῆσις τῶν ἀρωμάτων εἶνε ὠφελιμωτάτη, διότι πλὴν τῆς εὐαρέστου ἐγκεφαλικῆς ζωηρότητος, ἣν προξενεῖ, καθαρίζει τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἀέρα, διότι παρετηρήθη ὅτι ἀπὸ μυριόπων δὲν ἀνέχεται τόσον πολλὰ μικρόβια καὶ ὅτι μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα καλλιεργοῦνται ἀφθόνως ἢ κατεργάζονται, τὰ ἄνθη καὶ τὰ ἀρώματα, σπανίως προσβάλλονται ἀπὸ μiasmaticὰ νοσήματα καὶ φθίσις.

Τὸ ἄρωμα δι' ἐκάστην γυναῖκα εἶνε ἐν λεπτὸν χαρακτηριστικὸν καλλονῆς· δι' αὐτὸ ἡ ἐκλογή τῶν ἀρωμάτων εἶνε κυρίως ζήτημα ἀτομικὸν καὶ οὐχὶ συρμού· πρέπει δηλαδὴ ἐκάστη κυρία νὰ ἔχῃ τὸ ἄρωμα τῆς ἐκλογῆς της, ὅπερ ἀρμόζει περισσότερο εἰς τὸ εἶδος τῆς καλλονῆς της καὶ νὰ διατηρῇ αὐτὸ ὡς χαρακτηριστικὸν καὶ ἀμετάβλητον ἄρωμα, χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ καθ' ἡμέραν καὶ ἀπὸ ἐν.

Τὰ ἄνθη εἶνε τὰ χαριέστερα μυριόβια τῆς φύσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ὄσμή των δὲν εἶνε μόνιμος, ἐπενοήθη ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ ἀρωματουργία.

Μὲ τὴν σημερινὴν πρόοδον τῆς χυμείας ἢ μυροποιῖα κατήντησε γονιμωτάτη βιομηχανία· ἄπειρα εἶνε τὰ ὑλικά καὶ αἱ μέθοδοι, διὰ τῶν ὁποίων κατασκευάζει τὰ κοσμοῦντὰ τὰς προθήκας τῶν μυροπωλείων καὶ κομμωτηρίων ἀρωμάτων. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ὄσλος καὶ ἡ νοθεῖα κάμνει καὶ ἐδῶ θύματα, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ γνήσια προϊόντα τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων εἶνε ἐγγυημένα. Τὰ περιφημότερα εἶνε τὰ Ἀγγλικά τοῦ Ἀτκινσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀρίστην ποιότητα καὶ διὰ τὴν μεγαλύτεραν διάρκειαν δευτέρη ἔρχονται τὰ Γαλλικά.

Τὰ ἀρώματα, ὡς εἶπομεν, διεγείρουν τὴν φαντασίαν μέχρι ἐλαφρᾶς μίθης ἐνίοτε καὶ φέρουν συναισθησίν τινα εὐζωῆς καὶ φαιδρότητος· «ἐυρραίνουσι καρδίαν» ὡς λέγει ἡ Γραφή. Ἀλλ' ἡ κατάχρησις αὐτῶν ἐκνευρίζει πολλάκις τὸ σῶμα καὶ ἀμβλύνει τὴν αἴσθησιν τῆς ὄσφρησεως. Διὰ τὰς νευροπαθεῖς ἰδίως καὶ ὑστερικές, ἀπαιτεῖται περίσκεψις εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἀρωμάτων· πολλάκις ζωηρὰ εὐωδία ἔφερε λειποθυμίαν εἰς γυναῖκας λίαν νευρικές· συνήθως ὁμῶς προδίδεται εἰς κεφαλαλγίας καὶ ἡμικρανίας, ζάλας καὶ ἀνορεξίας. Μεγίστη ὠτύτωσ· εἶνε καὶ ἡ ἀντισηπτικὴ ἢ ἀπολυμαντικὴ τῶν ἀρωμάτων δύναμις.

Διὰ τοῦ καπνισμοῦ διακρίρω ἀρωματικῶν σκευασμάτων ἐντὸς δωμάτων μὲ μολυσμένον ἀέρα, καθαρίζομεν τὴν ἀτμοσφαιραν καὶ αἶρουμεν ἢ καλύπτομεν τὰς δυσωδίας. Διαβιβάζομεν ὅτι ἡ διαμονὴ ἐν ἀτμοσφαιρᾷ ἀρωματισμένῃ προφυλάσσει ἀπὸ σθητικῶν νοσημάτων καὶ σταματᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς φθίσεως. — Θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ καθ' ἣν οἱ μυροποιοὶ θὰ εἶνε οἱ καλλίτεροι συντελεσταὶ τῆς ὑγιεινῆς.

Η ΚΥΡΙΑ ΔΑΜΑΛΑ

μνησις ενός θνήσκοντος όνειρου, μιας έλπίδος ταφείσης, ενός σβεσθέντος πόθου.

«Χάριν έμοϋ, όφείλεις και πρέπει να θέσης τέρμα εις την ύπόθεσιν αϋτήν. Πρέπει τουλάχιστον να λάβης οικτον για μένα, όπου μου σπαράσσεις την ψυχην και δέν ειμπωρώ να μείνω άπαθής πρό τής μεγάλης συμφορας σου. Και δέν με βλέπεις πόσο συμπαθώ την θέσιν σου, και δέν βλέπεις όταν σου όμιλώ, οι κομματικί φθόγγοι τής φωνής μου προδίδουν τούς βαθείς τής καρδιάς μου σεισμούς, τούς όποιους συ τούς διεγείρεις.

«Ανοιξε την καρδιά σου για μένα páλιν και ής αιθριάση το μειδίωμα εις τὰ χείλη σου· μή με ρίπτεις όπισω εις ένα σκληρόν παρελθόν. Έγω πλησίον σου, όπως και άλλοτε σου έγραφα, έγνωρισα τας εύτυχεςτέρας, τας ώραιότερας ήμέρας του βίου μου, και μαζί σου αισθάνομαι ότι μεταφέρομαι εις τὰ μέλαθρα των όνειρων, όπως θα έλεγε και ο Ούγκω.

«Έξ άλλου, πρέπει να γνωρίζης, ότι ή μόνωσις σου και ή διαρκής μελαγχολία σου, σε έκαμαν να φέρεσαι εις τούς πάντας με ένα διαφοροτικόν τρόπον, άφου και έμε τον ίδιον, χωρίς να το έννοης, πολλάκις πικραίνεις. Τούτο δέν τόν άντιλαμβάνεσαι επειδή ο νους σου, ή σκέψις σου, από πολλού εκηρύχθησαν άποστάται σου δυστυχή. Πλήν του όντος εκείνου, πλην τής αιθρίας εκείνης δι' εσε μορφής, όλοι οι άλλοι σου φαινόμεθα όχληροί· άνθρωποι, οι όποιοι αυθαίρετως έρχονται να σε άνησυχήσουν και σε διακόψουν τούς πενήτους ρεμβασμούς σου. Ο πυρετός τής άσθενείας σου δέν αισθάνεσαι ότι έλαβε μίαν έπιφοβον έντασιν, ώστε ο έξωτερικός κόσμος να σου φαίνεται ένα είδος που σου εξεγείρει την άπέχειαν και το μίσος.

«Νομίζω πως ή ιδιική μου άγάπη είναι ικανή να άναπληρώση κάθε άλλην έφήμερον άγάπην. Μή θέλης να πάσχω. Έσύ μόνον ξέρεις πόσον έχω άνάγκην τής φαιδρότητός σου και των παιδικών γελώτων σου. Ένθυμήσου και páλιν τας μαγευτικάς εκείνας έσπέρας που διηρχόμεθα εις το έξοχικό σου σπίτι, πάντοτε φαιδροί, πάντοτε γελώντες. Βλέπω ότι ταχέως έπέρασεν ή έποχή εκείνη. Ηγατώμεθα τότε με δλην την άφέλειαν και με δλην την άθωότητα μωρών παιδιών, ένψ ήδη δι' έμε έσκληρόνη ή εύγενής ψυχή σου, διότι άλλος σήμεραν είναι ο κυριαρχός της και ο δεσμότης της.

«Ο έρωσ προς εκείνην σε έκαμε τυφλόν, και έρημητικώς εκλείσεις την καρδιά σου και εις τὰ προσφιλέστερα δι' εσε όντα. Ηδη άνιξ εις κάθε λέξιν μου — τής όποιας μόνον την έπιφάνειαν βλέπεις και δέν ψυχολογεις το βάθος — και άντι να είσαι υπερέφανος, διότι έτυχες ενός τσοϋτου θερμοϋ έρωτος, παραδόξως, σήμεραν σε κουράζει κάθε φιλική εκδηλώσις, ένψ άλλοτε με παιδικήν χαράν έδέχεσο κάθε φιλικήν μου διάχυσιν. Να παραδεχθώ πως δέν είσαι άξιός τής; πολλής εκτιμήσεώς μου και τής πολλής άγάπης μου ;

Μή με εκλάβης ως ζηλότυπον. Εις αυτό το μέρος με έδοκίμασες και είδες όποιον ύφος αισθημάτων με διακρίνει. Έχυσά άρκετά δάκρυα για σένα και τὰ δάκρυα αυτά ησαν τὰ εύγενέστερα που ποτε έτρεξαν από τούς όφθαλμούς μου.

«Μή ματαιώς ύποδαυλίζης μίαν φλόγα, ή όποία σε φέρει εις μίαν επικίνδυνον ψυχικήν κατάσταση, όμοίαν με διαρκές μαρτύριον, ένψ εξ άλλου εις την δυστυχίαν σου ύδεις θα συγκινηθῇ, αλλά θα είσαι εκτεθειμένος εις την έν-

στικτον άπανθρωπιαν κτηνωδών ανθρώπων, οι όποιοι πάντοτε θα είναι έτοιμοι να σου ρίψουν τὰ βέλη τής ειρωνείας και του σκόμματος.

«Στοχάσου ότι ήδη διέρχεται την φαιδράν ήλικίαν, ή όποία όφείλει να διέλθη με άδιάπτωτον χαράν, επειδή κατόπιν μόνος σου θα δρέψης τας πικράς άκάνθας τής ζωής. Ένόσω άκόμη είναι καιρός, στραγγάλισε και άφησε να κειμηθῇ ο τυφλός έρωσ σου εις τὰ βάθη τής ψυχής σου. Είναι πολυ πρόωρος ή λύπη σου δια τας ήμέρας αυτάς που διέρχεται, επειδή αυριον θα σε άφήσουν οι με ταχύτητα καλειδοσκοπίου διαρρέοντες παιδικί χρόνοι, και μετ' όλίγον θα ίδης τας πρώτας νιφάδας να λευκάνουν τας καστανόχρους τρίχας τής κεφαλής σου.

«Ηδη άπηύδθησα. Η καταπεποιημένη ψυχή μου έχεν άνάγκην τής φαιδρας ζωής, τής όποιας συ μόνος κατέχεις το μυστήριον. Σκληρέ, δέν βλέπεις, πόσο ύπερέω και πόσο άλγω εις την θέσιν σου. Πρός χάριν μου κάμε την θυσίαν και λησιμόνησε την για πάντα.

Η συμβουλή μου αϋτή, ή άπαίτησίς μου αϋτή, είναι ή θερμότερα έπιθυμία την όποιαν ήμπορεί να σου ζητήση ο ειλικρινέστερος φίλος σου. Έδου λοιπόν ο καιρός όπου θέλω να θέσω υπό δεκμασίαν την προς έμε άδελφικήν άγάπην σου. Παύω, και άρκει όπου πρώτην φοράν διατυπώνω μίαν θέλησιν, τής όποιας την εκπλήρωσιν, θα ιδω κατά πόσον θα ίκανοποιηθήσης».

Απείρωσ σε φιλώ
Δια την άντιγραφήν. Νίκος Α. Λαμπρόπουλος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

*Αθήξεις-Αναχωρήσεις. — Αφίκετο ένταϋθα ο βουλευτής κ. Ιωάννης Καφατζόγλου.

— Ανεχώρησεν δια την ιδιαίτεραν πατρίδα του Σμύρνην ο κ. Κ. Νούρης.

Βάπτισις. Η κ. Ιουλία Μ. Κατή, σύζυγος του λοχαγού κ. Κατή, ανέδειξο εκ τής κολυμβήθρας το άρτιγέννητον πρώτον τέκνον του καλού άστυφύλακος κ. Αντωνίου Άλφαραγκή, όνομασασα αυτό Δημήτριον· να ζήσῃ.

Γάμοι-Αρραβώνες. Αιτήλαξαν δακτύλιον αρραβώνα ο κ. Δημήτριος Θ. Αντωνόπουλος, σχολάρχης, μετὰ τής δεσποινίδος Παναγιωτίσας Παπαθωμοπούλου.

— Ετελέσθησαν οι γάμοι του ύπολοχαγού του πεζικού και άστυνόμου κ. Ανδρέου Άσημακοπούλου, μετὰ τής δεσποινίδος Ευαγγελίας Γεωργακοπούλου. Τόδε νυμφικούς στεφάνους άντήλαξεν ή κυρία του διακεκριμένου ιατροϋ κ. Ιωάννου Άθανασιάδου.

— Ο εν Άμφισση διευθυντής τής Εφημερίδος «Άμφισσα» έτέλεσε τας αρραβώνας του μετὰ τής δεσποινίδος Γιαννούλας Πελίτου. Εύχόμεθα ταχέων και εύτυχῇ την στέψιν.

— Ετελέσθησαν εν Σύρω οι γάμοι του ρέκτου έμπόρου κ. Δημητρίου Γ. Μαρούση, μετὰ τής σεμνής και έναρέτου δεσποινίδος Σοφίας Σ. Υδραίου· τούς νυμφικούς στεφάνους άντάλλαξεν ο συνταξιόχος έμποροπλοίαρχος κ. Α. Γραμματικόπουλος. Εις το εύάρμοστον ζεύγος εύχεται ή διεύθυνσις τής «Τριδος» βίον άνεφέλον και άνθόσπαρτον.

— Ετελέσθησαν οι άραβώνες του εξ Άστρους διακεκριμένου δικηγόρου κ. Ιωάννου Κυριακού, μετὰ τής δεσποινίδος Σμαράγδας Θ. Βενιζέλου, κόρης κεκοσμημένης χαρίτων. Εύχόμεθα εις το εύάρμοστον ζεύγος ταχέων την στέψιν.

*Αποδιώδει. Απεβίωσεν και εκηδέθη μεγαλοπρεπώς, άποδοθεισών των εις τον βαθμόν του άνηκουσών τιμών και άκολουησάσης τής εκλεκτοτέρας μερίδος τής Άθηναϊκής κοινωνίας, ο ύποστράτηγος Νικόλαος Μεταξάς. Συλλυπούμεθα έγκαρδίως την βχρυνουθεύσαν του μεταστάντος οικογένειαν.

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΘΕΟΔ. ΦΟΝΔΡΙΕΡ. ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Κατάστημα πωλήσεως όδου Εύρωπαϊκή
δίοδος Μπόσχοβικ.

*Έργοστάσιον πλησίον Μεγάλων Ταβερνών.

Πωλούνται και κατασκευάζονται έπιπλα άπαραμιλλου τέχνης εκ ξυλείας ξηράς, μαόνια Καρυδιά και λοιπά πολυτελή ξύλα. Έπιπλα πολυτελείας, Κομά, δουλάπαι, Καπελλιέραι, Μπουφέδες, γραφεία και άπαντα τὰ είδη των έπιπλων εις τιμάς άκαταγωνίστους· Δεδοκιμασμένης στερεότητος και Καλαισθησίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΣΑΡΙΚΑΣ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ Βαρβαρέσιο Χάνι, Άριθ. 43

*Αγοραπωλησία Λαχειοφόρων Όμολογιών παντός Κράτους τοίς μετρητοίς Γραμμάτια έντοπίων Λαχείων Προμέσσαι Ρωμυλίας και Αιγύπτου

Προεξόφλησις κληρωθεισών Λαχειοφόρων Όμολογιών.

*Εξαργύρωσις τοκομεριδιών, εξέλεγεξις Άριθμών διαφόρων λαχειοφόρων Όμολογιών. — Ασφαλίζει λαχειοφόρους Όμολογίας δια τας εις το άρτιον κληρώσεις. — Αναλαμβάνει την άγοράν και πώλησιν διαφόρων Χρηματοκιβωτίων. — Επιδιόρθωσις έγγυημένη πτερών γυναικειών πίλων.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ — Μακαρόνια και διάφορα Ζυμαρικά Άγγλίας. *Έλαια Κερκύρας πρωτίστης ποιότητος. Σέν-Σέν άρωματικόν του στόματος εις χονδρικήν πώλησιν.

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΝΕΣΤ. ΒΕΝΙΕΡΗ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ (Άγγλική Σκάλα)

*Ανθη τής έποχής, καλαισθήσια εις την κατασκευήν άνθοδέσμων, κανίστρων και λοιπών.

ΔΗΜ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ

Απόφοιτος τής εν Παρισίοις Άρχιτεκτον. Σχολής.

ΒΑΡΒΑΡΕΣΙΚΟ ΧΑΝΙ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΑΛ. ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΔΙΟΔΟΣ ΒΑΧΑΤΟΥΡΗ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

*Απαράμιλλος κοπτική τέχνη, τελεία ραπτική έργασια, εφαρμογή άρίστη.

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΠΙΣΣΕΡΙΑ

— Εν Σμύρνη —

Δίοδος Έλλ. Προξενείου

ΚΩΚΚΩΝΗ ΚΑΙ ΜΑΝΕΤΑ

*Έπιπλα πολυτελή, ταπιτσερία· τιμαί λογιμαί.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΩΝ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΣΙΓΓΕΡ»

*Εν Μαγνησία (μικράς Άσίας)

Διευθυντής ο ρέκτης και φιλοπρόδοος

κ. Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Εύκολια περι την πληρωμήν.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ, ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

Ι. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

(*Εν Σμύρνη) *Εναντι Άρμενικής Εκκλησίας.

*Εκτακτος τέχνη ως προς την κοπήν μαλλιών, καθαριότης έργαλείων, άντισηψία ξυραφίων. Περρού- και, Τεχνικώταται.

Τέλος τὰ πάντα συνιστώσι το τέλειον καθ' όλα κουρείον του κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ

*Εν Σμύρνη, Βαρβαρέσιο χάνι.

Κατασκευάζει και πωλεϊ παντός είδους έπιπλα.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Δ. ΖΗΣΙΜΟΥ

*Εν Σμύρνη, Γιάλ Μπεζεστένη.

Εύθηνα και εκλεκτά είδη εύρίσκονται εις το κατάστημα του κ. Ζησίμου.

*Όλα σχεδόν τὰ είδη των φιλικών: άρώματα, πούδραι, μηχαναί κουρευτικαί, όμβρέλλαι κλπ.

ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΔΙΟΣ και Σία

Κτηματομεσίται ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ, Κρητικόν Χάνι

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΑΡΙΣ. ΗΛΙΑΔΗ

*Εν Σμύρνη (Φασουλᾶ)

Κατασκευάζει με τὰ εκλεκτότερα ύλικὰ εξάισια γλυκίσματα, Παγωτά, Φοντάν, και όλα τὰ είδη τής Ζαχαροπλαστικής.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΑ (PIANOS)

Σολ. Χωραφάς — Δίοδος Τενεκίδου.

Μόνος αντιπρόσωπος των διασημοτέρων εν Εύρώπη έργοστασίων. Κατασκευάζονται κλειδοκύμβαλα ίδίου αυτου συστήματος δια το εύμετάβλητον κλίμα τής Άνατολής.

Τμήμα Χορδοποιίας.

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΔΠΟΘΗΚΗ ΕΛΑΙΟΥ

ΧΡ. ΠΡΙΝΕΑ

*Εν Σμύρνη (Πλ. Φασουλᾶ).

*Εκλεκτοί οίνοι και οινόπνευμα· κονιάκ Βαρβαρέσου, έλαια Κυθήρων πρώτης ποιότητος.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ-ΑΡΓΥΡΑΜΟΙΒΕΙΟΝ

Και παράρτημα Ὁθωμ. Ταχυδρομείου
ΣΤΕΛ. ΤΣΙΜΠΙΔΑΟΥ

Ἐν Σμύρνῃ (Γιεμεχτσίδικα)

Πωλεῖ καπνὰ τῶν Ὁθ. Μονοπωλείων, Ἀβάνας, πίπ-
πες, σπέρτα, σιγαρόχαρτα ἐκλεκτά
Ἐνεργοῦνται ἀνταλλαγὰι νομισμάτων παντὸς Ἐθνους.
Γραμματόσημα καὶ χαρτόσημα τῆς Ὁθ. Ἀυτοκρατο-
ρίας.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Η «ΣΕΛΗΝΗ»

Ἰωάννης Σ. Εὐσταθόπουλος καὶ Σας

Ὁδὸς ἀγ. Γεωργίου, πλαγίως Γιουβάνογλου χάνι,
Μεταξωτὰ, Μάλλινα, Βαμβακερά, Καβότ, Δίμητα,
Χασέδες καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς ἀσπρικῆς
Τιμαὶ ὠρισμένα ὅλως πρωτοφανεῖς

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ «ΓΚΡΑΤΣ»

Ὁδυσσεὺς Καλλέργη

ἐν Σμύρνῃ, ἐπὶ τῆς Προκουμαίας

Ζῦθος Γκράτς, Ρουσιγαν, καθαριότης, περιποίησης,
Μεζέδες ἔξοχοι. Μαστίχα Χίου, τσίπουρο, καφές,
κτλ. κτλ.

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν Σμύρνῃ (παλαιὰ Ψαράδικα)

Κουκουζοπούλου καὶ Ἀνεψιοῦ

Πλουσία συλλογὴ χρωμάτων ποικίλων
τιμῶν καὶ ποιότητων

Βερνίκια ἔξοχα, Βούρτσαι, ἰχθυόκολλα, ὑδροχρώματα
κτλ.

Η ΑΝΑΙΜΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ

διὰ τοῦ ΚΟΚΚΩΤΟΥ ΣΙΑΗΡΟΥ ΜΩΡΑ-Ι-ΤΟΥ

ὅστις ἐβραβεύθη εἰς πέντε εὐρωπαϊκὰς ἐκθέσεις, καὶ
εἰς τὴν ἐκθεσὶν Λονδίνου ἔλαβε τὸν ἀνώτατον τίτλον
Hors Concours Membre du Jury.

Κεντρικὴ ἀποθήκη ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Γ. ΜΩΡΑ-Ι-ΤΟΥ

91 Τρίστρατον Ἀγίας Φωτεινῆς 91—Σμύρνῃ—

ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΖΙΜΕΡΗ

Κατασκευάζονται οἱ καλλίτεροι Περσικοὶ τάπητες
εἰς ποικίλιαν σχημάτων, χρωμάτων καὶ μεγεθῶν
Χρωματισμοὶ ἀνεξίτηλοι, ἐργασία τελεία. Οἱ ἐκτεθέν-
τες ἐν τῇ Διεθν. Ἐκθέσει Ἀθηνῶν πείθουν πάντας περὶ
τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω.

Διεύθυνσις: Α. Τζιμέρη Ἀξάριον

ΜΕΓΑ ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΠΑΥΛΟΥ ΠΟΤΗΡΗ καὶ Σας

Σμύρνῃ—Ὁδὸς Εὐρωπαϊκὴ ἀριθ. 110

Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι διὰ γάμους, Βαπτίσεις,
Χοροὺς Ἑσπερίδας κτλ.

Γνήσια Εὐρωπαϊκὰ εἶδη—Φοντάν—Πτί—Φοῦρ—

Σ. ΦΑΤΣΕΑΣ καὶ ΥἱΟΣ

ΚΟΡΔΕΛΙΟ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. Σ. ΦΑΤΣΕΑ

ΤΜΗΜΑ 1ον ΑΠΟΘΗΚΗ

ζύθων, οἴνων, οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν, μεταλλ-
λικῶν καὶ ἀεριοῦχων ὑδάτων κτλ. κτλ. κτλ.

ΤΜΗΜΑ 2ον ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙ' ΑΤΜΟΥ

δι' ἀποστάξεις ὑδάτων, πνευματωδῶν ποτῶν, ὑ-
δάτων Κολωνίας, ἀεριοῦχων ἐλαίων κτλ. κτλ.

ΤΜΗΜΑ 3ον. Σαπωνοποιία εὐρωπαϊκοῦ συστήματος,

ἀρώματα διὰ λεμονάδας, εἶδη διὰ ζαχαροπλά-
στας, σαπωνοποιούς κτλ. κτλ. κτλ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Φ Α Τ Σ Ε Α Σ — Κ Ο Ρ Δ Ε Λ Ι Ο

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΚΑΙ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

Η «ΕΛΒΕΤΙΑ»

ΑΘΑΝ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ—ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

(Ἀγγλικὴ Σκάλα)

Καφές Ἰεμένης μαστίχα καὶ Τσίπουρο πρώτης.
τάξεως Κονιάκ Πουρῆ. Ρετσίνα Πειραιῶς, πάντα τὰ
Εὐρωπαϊκὰ ποτὰ, Ζῦθος Εὐρωπαϊκὸς καὶ Προκόπη.
Μεζέδες ἕκτακτοι οὓς μόνον ὁ περιποιητικώτατος
διευθυντὴς κ. Ἀθ. Δημόπουλος γνωρίζει νὰ παρα-
θέτῃ εἰς τὴν πολυπληθῆ καὶ ἐκλεκτὴν πελατεῖαν του.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΑΜΟΙΒΕΙΟΝ

Β. ΤΑΜΠΑΚΗ—ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Ὁδὸς Χατζηστάμου.

Πούρα, σιγάρα ἀβάνας ἐκλεκτά, διαφόρων τιμῶν
καὶ ποιότητων.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΟΝ ΕΝ ΜΑΓΝΗΣΙΑ

ΓΕΩΡΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Παρασκευάζει καὶ κατεργάζεται τέλεια δέρματα, ὅ-
λων τῶν εἰδῶν καὶ ποιότητων.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΕΡΙΟΥΧΩΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Ἐν Σμύρνῃ, ὁδὸς Μελιταίων

Διὰ τελειοτάτων μηχανημάτων παρασκευάζονται
λεμονάδες Γκαζόζ — Σέλτς — Τσιτσιμπήρια κτλ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΤΟΙΜΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

ΧΑΡ. ΚΑΡΑΜΑΛΗ

Ἐν Σμύρνῃ

Ὁδὸς Μαλτέζικα, ἐξωθεν τῆς διόδου τῆς Ὁθωμανικῆς Τρα-
πέζης.